

การให้ผู้ใช้จักรยานยนต์'สวมหมวกนิรภัย' ต้องใช้มาตรการทางกฎหมายและสังคม

จากข่าวที่ทางกองบังคับการตำรวจจราจรมีแนวคิดที่จะบังคับใช้กฎหมายกับผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ที่ไม่สวมหมวกนิรภัย (หมวกกันน็อก) เพื่อลดการบาดเจ็บและเสียชีวิต โดยมีมาตรการที่ใช้บังคับทั้งคนขับและคนนั่งซ้อนนั้น

มาตรการดังกล่าวไม่ใช่ของใหม่ เพราะมาตรการที่คล้ายกันและอาจคิดว่าได้ทำมาแล้วหลายปี ได้แก่ โครงการสวมหมวกนิรภัย 100 เปอร์เซ็นต์ ของตำบลบางไผ่ จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ร่วมกับหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องของจังหวัดสมุทรปราการโดยเฉพาะตำบลบางไผ่ อำเภอบางพลี ซึ่งได้ทำมาเป็นเวลากว่า 3 ปีแล้ว

ถ้าทางตำรวจนครบาลสนใจ สอบถามวิธีการจากทางตำรวจจังหวัดสมุทรปราการหรือจากมหาวิทยาลัยโดยตรง ก็คงจะได้ประสบการณ์จากผู้ที่เคยทำมาว่ามีปัญหาอย่างไรบ้าง จากที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้พบ ที่สำคัญประการหนึ่งจากการที่ผู้โดยสารจักรยานยนต์รับจ้างไม่ยอมสวมหมวกนิรภัย ทั้งๆ ที่จักรยานยนต์รับจ้างมีหมวกนิรภัยสำรองให้ผู้โดยสารใช้ จากสาเหตุที่ว่า ผู้โดยสารรังเกียจเพราะหมวกนั้น ใ้กับผู้ใช้โดยสารหลายคน

ซึ่งวิธีแก้ไขโดยจัดให้รถจักรยานยนต์รับจ้างมีผ้าที่ทำด้วยวัสดุบางๆ ให้ผู้โดยสารสวมก่อนสวมหมวกนิรภัย ทำให้ผู้โดยสารไม่รู้สึกรังเกียจ เว้นแต่ในตอนแรกอาจไม่เคยชิน แต่เมื่อมีการณรงค์อย่างจริงจัง จนเกิดความเคยชิน

ส่วนผู้ขับขี่นั้นก็เช่นกันที่ไม่ยอมสวมหมวก เพราะอาจอ้างว่า ร้อน แต่ถ้ารณรงค์โดยแสดงให้เห็นว่าการไม่สวมหมวกนิรภัยเป็นอันตรายต่อร่างกายและชีวิต ด้วยการแสดงทั้งสถิติการเสียชีวิตและพิการตลอดชีวิต ทั้งแสดงรูปภาพและทางโซเชียลมีเดียอย่าง

ต่อเนื่อง และแพร่หลายโดยเฉพาะในสถานศึกษา ร่วมกับมาตรการทางกฎหมาย แต่การลงโทษอย่างรุนแรงที่ไม่ใช่โทษปรับแต่อย่างเดียว ก็ไม่เพียงพอต้องรวมทั้งให้ทำกิจกรรมทางสังคมด้วย

สำหรับมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติมีมาตรการบังคับนักศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ คือ จะไม่ให้ผู้ใช้จักรยานยนต์ที่ไม่สวมหมวกนิรภัยเข้าไปในมหาวิทยาลัย นอกจากนี้จะมีคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยพนักงานฝ่ายปกครอง ตำรวจ ทหารในพื้นที่ร่วมกับมหาวิทยาลัย ทำการประเมินผลผู้ขับขี่จักรยานยนต์รับจ้างในพื้นที่ตำบลบางไผ่ลงที่ให้ความร่วมมือทุกปี ผู้ขับขี่ที่ได้คะแนนดีที่สุดจะได้รับรางวัล "หมวกนิรภัยทองคำ" นอกจากนี้ยังส่งเสริมนักศึกษาด้วยการจัดแข่งขันวาดภาพขนาดใหญ่ แสดงถึงการใส่หมวกนิรภัยอีกด้วย

งานส่งเสริมเกี่ยวกับการสวมหมวกนิรภัยได้ดำเนินการตลอดมาเป็นเวลา 3 ปีแล้ว และจะทำต่อไป การจัดงานครั้งล่าสุดเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2560 ที่ผ่านมานี้ ซึ่งได้กล่าวกับผู้ร่วมงานทั้งภาครัฐและเอกชนว่า อยากเห็นกิจกรรมนี้เผยแพร่ไปยังทุกพื้นที่ของประเทศ นอกจากนี้มหาวิทยาลัยได้รายงานผลของการร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทุกครั้งเพื่อทราบ

นอกจากโครงการดังกล่าวแล้ว การดูแลหอพักเอกชนที่มีนักศึกษาของมหาวิทยาลัยไปพักอาศัยด้วยการจัดให้มีการให้รางวัลที่เรียกว่า "หอพักติดดาว" ซึ่งทำมาหลายปี จนมีมหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่งได้ขอยืมชื่อนี้ไปใช้ รวมทั้งโครงการลดเล็กร้านขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีมานานรอบมหาวิทยาลัยให้หมดไป ซึ่งใช้เวลานานกว่า 6 ปี ประสบความสำเร็จก่อนที่รัฐบาลจะออกมาตรการ ตามมาตรา 44 เสียอีก

อย่างไรก็ดี เรื่องการสวมหมวกนิรภัยของผู้ขับขี่และผู้โดยสารนั้นเป็นเรื่องสำคัญต่อสังคมไทยในปัจจุบัน เพราะจักรยานยนต์เป็นยานพาหนะที่จำเป็นในการเดินทางของประชาชนในประเทศไทย และจากสถิติปรากฏว่าประชาชนกว่าร้อยละ 40 ที่ขับขี่ไม่สวมหมวกนิรภัย ผลทำให้มีอุบัติเหตุทำให้เกิดการบาดเจ็บล้มตายและพิการเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นหน้าที่ของรัฐจะต้องวางมาตรการป้องกันและแก้ไข เพื่อให้ปัญหาดังกล่าวลดลงให้มากที่สุด